

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Anny Elexovej a JUDr. Jany Zemkovej PhD. v právnej veci žalobcu: **L. Ú. S. R.**, so sídlom L., proti žalovanému: **Ministerstvo financií Slovenskej republiky** so sídlom Štefanovičová č. 5, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. MF/026273/2005-961/485 zo dňa 14.11.2005, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S 103/2006-24 zo dňa 13.09.2007 takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S 103/2006-24 zo dňa 13. septembra 2007 **m e n í** tak, že podľa § 250j ods. 2, písm. a/, c/ O.s.p. rozhodnutie žalovaného č. MF/026273/2005-961/485 zo dňa 14. novembra 2005 **z r u š u j e** a **v r a c i a** vec žalovanému na ďalšie konanie.

Žalobcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e:

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. MF/026273/2005-961/485 zo dňa 14.11.2005, ktorým žalovaný podľa 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) v znení neskorších predpisov zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Správy finančnej kontroly Košice č. 3/125/2005/239 zo dňa 01.08.2005, ktorým podľa § 31 ods. 3 a 4 a § 37 ods. 3 zákona č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov uložila odvieť finančné

prostriedky vo výške porušenia finančnej disciplíny a zaplatiť penále za porušenie finančnej disciplíny do štátneho rozpočtu spolu v sume 1 299 967,-- Sk.

Správa finančnej kontroly Košice (ďalej len „SFK“) zistila porušenie rozpočtovej disciplíny nedodržaním zákona č. 303/1995 Z.z. o rozpočtových pravidlách v znení neskorších predpisov, ktoré sa podľa § 37 ods. 3 zák.č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov posudzuje ako porušenie finančnej disciplíny. Rozhodnutím č. 3/125/2005/239 zo dňa 01.08.2005 uložila žalobcovi podľa § 31 ods. 9 zák.č. 523/2004 Z.z. povinnosť odvieť do štátneho rozpočtu SR verejné finančné prostriedky použité v rozpore s účelovým určením podľa § 31 ods.1, písm. a/ zák.č. 523/2004 Z.z. vo výške 602 647,-- Sk s povinnosťou zaplatiť penále vo výške 406 226,-- Sk. Zároveň určila povinnosť dopočítať penále vo výške 0,1% z odvodu za každý aj začatý deň porušenia finančnej disciplíny odo dňa 01.04.2005 do dňa vrátenia odvodu, najviac však do výšky odvodu. Žalobcovi bola ďalej uložená povinnosť zaplatiť odvod finančných prostriedkov za porušenie finančnej disciplíny podľa § 31 ods. 1, písm. b/ zák.č. 523/2004 Z.z. vo výške 295 094,-- Sk najneskôr do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia. V prípade nezaplatenia odvodu v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia je uložená povinnosť zaplatiť penále vo výške 0,1% z odvodu za každý aj začatý deň omeškania .

Z predložených dokladov bolo zistené, že účastník konania uhradil z investičného účtu faktúru č. 1 691/01/000 zo dňa 28.12.2001 vystavenú obchodnou spoločnosťou A. P. S., s.r.o., B. za dodávku programového vybavenia ADOBE ACROBAT 3.0 WIN FULL ML na sumu 16 605,-- Sk, faktúry č. 228102 zo dňa 02.07.2002 a č. 22400013 zo dňa 23.12.2002 vystavené obchodnou spoločnosťou M. S. s.r.o. B. za dodávku update programu NOD na sumu 19 434,-- SK a za dodávku programového vybavenia COREL Draw (3 ks) na sumu 83 025,-- SK a faktúru č. 12201986 zo dňa 29.12.2002 vystavenú obchodnou spoločnosťou D., a.s., B. za dodávku programového vybavenie Windows 2000 Professional (1 ks) a Windows XP (19 ks) na sumu 158 977,50 Sk. Predmetné výdavky podľa § 26 ods. 7 zák.č. 366/1999 Z.z. o daniach z príjmov v znení neskorších predpisov nespĺňajú kritériá kapitálového výdavku, keďže hmotným majetkom sú práva priemyselného vlastníctva, autorské práva vrátane programového vybavenia, projekty, výrobné a technologické postupy, ktorých vstupná cena je vyššia ako 40 000,-- Sk a majú prevádzkovo-technické funkcie alebo použiteľnosť dlhšiu ako jeden rok.

Tým, že dodávky programových vybavení účastník konania uhradil z kapitálových výdavkov, postupoval v rozpore s § 10 ods. 1 a 7 zák.č. 303/1995 Z.z., lebo uvedené výdavky boli bežnými výdavkami podľa § 6 ods. 10 zák.č. 303/1995 Z.z. a platnej rozpočtovej klasifikácie.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca namietal, že úhrada nehmotného majetku s obstarávacou cenou do 20 000,-- Sk v jednotlivom prípade vo výške 278 042,-- Sk bola správne vykonaná z kapitálových výdavkov. Túto súd neakceptoval.

Podľa § 6 ods. 11 zák.č. 303/1995 Z.z. kapitálovými výdavkami sú najmä rozpočtové výdavky za obstaranie a zhodnotenie hmotného a nehmotného majetku, výdavky na tvorbu hmotných a mobilizačných rezerv, ako aj príspevky a dotácie iným právnickým a fyzickým osobám na uvedené účely podľa zákona o štátnom rozpočte na príslušný rozpočtový rok. Na základe kritérií uvedených v zákone č. 366/1999 Z.z. o daniach z príjmov dodávka programového vybavenia ADDOBE, update program NOD, Windows XP, Corel nespĺňajú kritéria kapitálového výdavky, keďže hmotným majetkom sú práva priemyselného vlastníctva, autorské práva vrátane programového vybavenia, projekty, výrobné a technologické postupy, ktorých vstupná cena je vyššia ako 40.000,-Sk a majú prevádzkovo technické funkcie alebo použiteľnosť dlhšiu ako jeden rok.

Ďalšia námietka žalobcu smerovala k nesprávnemu posúdeniu zaplatenia sumy 293 400,- Sk za obstaranie projektu bezpečnostných systémov z kapitálových výdavkov. Podľa názoru žalobcu nešlo o projekt, a preto táto úhrada bola správne vykonaná ako bežný výdavok. Túto námietku súd prvého stupňa neakceptoval. Podľa § 26 ods. 7 zákona o daniach z príjmov sú nehmotným majetkom práva priemyselného vlastníctva, autorské práva vrátane programového vybavenia, projekty, výrobné a technologické postupy, utajované informácie, marketingové štúdie, lesné hospodárske plány, technické a hospodársky využiteľné znalosti, ktorých vstupná cena obstarania je vyššia ako 50 000,- Sk a doba použiteľnosti diela je dlhšia ako jeden rok a sú obstarané odplatne alebo vytvorené vlastnou činnosťou s cieľom obchodovania s ním. Na základe § 26 ods. 7 zákona o daniach z príjmov, je bezpečnostný projekt na ochranu osobných údajov výsledkom duševnej tvorivej činnosti zhotoviteľa. Cena obstarania bola vyššia ako 50 000,- Sk a doba použiteľnosti diela je dlhšia ako jeden rok, preto jeho obstaranie má byť realizované z kapitálových výdavkov.

K ďalšej námietke žalobcu, ktorá smerovala k poskytovaniu príspevku na jedlo počas dovolenky a práceneschopnosti u zamestnancov štátnej služby a verejnej služby súd poukázal na ust. § 75 zák.č. 312/2001 Z.z.

Podľa § 75 zák. č. 312/2001 Z.z. o štátnej službe v znení neskorších predpisov je zrejmé, že zamestnanci počas čerpania dovolenky nemajú nárok na poskytovanie stravného lístka. Zabezpečenie stravovania i počas dovolenky je umožnené prostredníctvom prostriedkov zo sociálneho fondu a to po dohode s príslušným odborovým orgánom podľa § 118 ods. 3 zák. č. 312/2001 Z.z. o štátnej službe.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca včas odvolanie. K sume odvodu 278 052,- Sk namietal, že zák.č. 366/1999 Z.z. prioritne rieši zisťovanie daňového základu pre podnikateľské subjekty, ako aj pre rozpočtové organizácie, ak vykonávajú podnikateľskú činnosť. Zákon nerieši používanie rozpočtových prostriedkov a rozpočtového hospodárenia žalobcu. Pre činnosť žalobcu bol prioritný zák.č. 563/1991 Zb. o účtovníctve a zák.č. 303/1995 Z.z. o rozpočtových pravidlách. Žaloba poukazoval na to, že nehmotný majetok bol do konca roku 2002 pre oblasť rozpočtových organizácií vymedzený opatrením FMF ČSFR, ktorým sa ustanovovala účtovná osnova a postupy účtovania pre rozpočtové a príspevkové

organizácie a obce č.j. V/20 530/92 zo dňa 30.07.1992, vydaného podľa § 4 ods. 2 zák.č. 563/1991 Zb. o účtovníctve. Na základe uvedeného mohla účtovná jednotka – žalobca považovať nehmotný majetok s obstarávacou cenou do 20 000,-- Sk za drobný investičný majetok a v zmysle zákona č. 303/1995 Z.z. a rozpočtovej klasifikácie je povinnosťou rozpočtovej organizácie financovať takýto investičný majetok z kapitálových výdavkov z limitu investičných výdavkov a úhrady vykonať z čerpaceho investičného účtu. Podľa názoru žalobcu výdavky, ktoré takto vynaložil na obstaranie drobného nehmotného investičného majetku z kapitálových výdavkov nie sú porušením finančnej disciplíny, ak boli vynaložené v súlade s vnútropodnikovou smernicou, ktorou si stanovili drobný hmotný majetok inak, ako to určoval zákon o daniach z príjmov. Poukazoval na stanovisko MF SR č MF/17591/2005 zo dňa 01.07.2005.

Ďalej namietal, že použitie sumy 293 400,-- Sk a penále 137 898,-- Sk za obstaranie projektu bezpečnostných systémov je nesprávne vysvetlené z obsahovej stránky, keď ide o posúdenie aktuálneho stavu bez jeho zmeny. Táto úhrada nemala byť podľa žalobcu vykonaná z účtu a limitu kapitálových výdavkov. Žalobca zastáva názor, že sa nejedná o projekt, ktorý je kapitálovým výdavkom, ale len o posúdenie súčasného informačného systému, či súčasný informačný systém spĺňa požiadavky zákona. Odvolací orgán posúdil tieto opatrenia ako projekt, čo nemá oporu v žiadnom zákone, a vôbec nie v zákone č. 366/1999 Z.z. na ktorý sa odvolací a kontrolný orgán odvoláva a posudzuje uhradenie takéhoto posúdenia súčasne fungujúceho informačného systému ako jeho zhodnotenie, aj keď nedošlo k jeho žiadnemu zhodnoteniu. Ak budú opatrenia zrealizované, až v tomto momente dôjde k zhodnoteniu systému a tým aj úhrada výdavkov na tieto zhodnotenia splní charakter kapitálových výdavkov. Na základe uvedených skutočností je posúdenie bezpečnosti systému ochrany osobných údajov bežným výdavkom.

Rozporné použitie čiastky 205 206,-- Sk uhrádzanej na hlavné jedlo zamestnancov a penále vo výške 205 206,-- Sk nebolo spôsobené samostatným rozhodnutím účtovnej jednotky – L. Ú., ale rešpektovaním vyšších kolektívnych zmlúv, z ktorých vychádzala aj kolektívna zmluva žalobcu. Ako doklad k tomu, že je možné v súlade so zákonom takto poskytovať stravné lístky svedčí aj list Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č.1346/05-1/12 zo dňa 15.07.2005 ktorý žalovaný nerešpektoval, a ktorý žalobca priložil.

Vzhľadom na uvedené žalobca navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 13.09.2007 č.k. 1S 103/2006-24 a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 08.01.2008 k odvolaniu žalobcu uviedol, že nespochybňuje možnosť určiť účtovnej jednotke, že hmotným investičným majetkom je tiež drobný nehmotný investičný majetok vyplývajúcu z Opatrenia č. j. V/20 530/1992 zo dňa 30.07.1992. Žalovaný k uvedenému podotýka, že podľa § 6 ods. 11 zákona č. 303/1995 Z.z. kapitálovými výdavkami sú okrem iného rozpočtové výdavky na obstaranie a zhodnotenie hmotného a nehmotného majetku s odkazom na zákon o daniach z príjmov.

Na základe kritérií uvedených v zákone o daniach z príjmu sa posudzuje charakter výdavkov podľa rozpočtovej klasifikácie. Zákon o daniach z príjmov priamo nešpecifikuje vo svojich ustanoveniach, že platí výhradne len pre podnikateľské subjekty. Príslušné ustanovenia platia pre rozpočtové a príspevkové organizácie, neziskové organizácie, združenia, verejnoprávne inštitúcie a pod. Tvrdenie žalobcu, že neporušil finančnú disciplínu, keďže použil na obstaranie drobného nehmotného investičného majetku kapitálové výdavky v súlade s vnútro podnikovou smernicou, ktorou si stanovil drobný nehmotný majetok inak, ako to určoval zákon o daniach z príjmov nie je opodstatnené, pretože vnútro podniková smernica nie je všeobecné záväzným právnym predpisom. Pre štátnu rozpočtovú organizáciu je právne záväzný zákon č. 303/1995 Z. z. Nedodržanie ustanovení tohto zákona ako všeobecne záväzného právneho predpisu znamená porušenie finančnej disciplíny, za ktoré sa v súlade so zákonom č. 523/2004 Z.z. ukladajú príslušné sankcie.

K ďalšej námietke žalobcu uviedol, že projekt posúdenia bezpečnosti informačného systému žalovaný neposudzoval ako technické zhodnotenie, ale ako nehmotný majetok. Keďže uvedené dielo nebolo vytvorené vlastnou činnosťou za účelom obchodovania, ale obstarané odplatne na základe Zmluvy o dielo č. 041112003, ide o kapitálový výdavok na obstaranie nehmotného majetku. Z tohto dôvodu úhrada za vykonanie diela na realizáciu opatrení pre ochranu osobných údajov v informačnom systéme podľa zákona č. 428/2002 Z.z. o ochrane údajov v znení neskorších predpisov mala byť realizovaná v súlade so zákonom č. 303/1995 Z.z. a v súlade s platnou rozpočtovou klasifikáciou z limitu kapitálových výdavkov, nakoľko podľa § 26 ods. 7 zákona o daniach z príjmov je toto dielo nehmotným majetkom. Na základe § 26 ods. 7 zákona o daniach z príjmov bezpečnostný projekt na ochranu osobných údajov je výsledkom duševnej tvorivej činnosti zhotoviteľa, ktorý je predmetom ocenených práv. Cena obstarania bola vyššia ako 50 000,-- Sk a doba použiteľnosti diela je dlhšia ako 1 rok. Z toho vyplýva, že dielo má povahu nehmotného investičného majetku a jeho obstaranie má byť realizované z kapitálových výdavkov.

Žalobca mal kolektívne zmluvy uzatvorené v rozpore s § 75 zákona č. 312/2001 Z.z. o štátnej službe v znení neskorších predpisov a v rozpore s § 1 ods. 5 zákona č. 313/2001 Z.z. o verejnej službe v znení neskorších predpisov. Aby bolo možné určitý časový úsek subsumovať pod pojem služobný čas podľa § 75 zákona č. 312/2001 Z.z. je nevyhnutné, aby boli kumulatívne splnené obidve podmienky. Z vyššie uvedeného vyplýva, že štátni zamestnanci počas čerpania dovolenky síce vykonávajú štátnu službu, ale nie sú k dispozícii služobného úradu a preto nemajú nárok na poskytnutie stravného lístka. V nadväznosti na § 152 ods. 5 písm. a/ Zákonníka práce odborový orgán môže upraviť podmienky, za ktorých bude zamestnancom poskytovať stravovanie počas prekážok v práci, ktoré sú vyšpecifikované v časti 5 Zákonníka práce, avšak dovolenka sa za prekážku v práci nepovažuje. Z toho dôvodu odborový orgán nemohol dohodnúť v podnikovej kolektívnej zmluve pre zamestnancov vo verejnej službe poskytovanie stravných lístkov počas čerpania dovolenky. Kolektívna zmluva je podľa § 4 ods. 2 písm. a/ zákona č. 2/1991 Zb. o kolektívnom vyjednávaní v znení neskorších predpisov neplatná v tej časti, ktorá je v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi.

Žalovaný navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal vec podľa § 246c, § 214 ods. 1 O.s.p bez pojednávania podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. a napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 250ja ods. 4 O.s.p. v spojení s § 220 O.s.p. zmenil tak, rozhodnutie žalovaného č. MF/026273/2005-961/485 zo dňa 14.11.2005 ako aj prvostupňové rozhodnutie Správy finančnej kontroly Košice č. 3/125/2005/239 zo dňa 01.08.2005 zrušil a vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie.

Skutkový stav nebol medzi účastníkmi konania sporný. Týkal sa rozpočtového obdobia rokov 2002 – 2004.

Žalovaný videl porušenie rozpočtovej disciplíny žalobcom v tom, že žalobca – L. Ú. S. R. je rozpočtová organizácia, ktorá má stanovený rozpočet v rámci bežných výdavkov a kapitálových výdavkov na príslušný rozpočtový rok, preto financovanie bežných výdavkov z účtu kapitálových výdavkov a opačne je porušením finančnej disciplíny podľa § 31 ods. 1, písm. a/ zák.č. 523/2004 Z.z. t.j. ide o použitie verejných prostriedkov v rozpore s účelom.

Podľa § 31 ods. 1 písm. a/ zák.č. 523/2004 Z.z. porušením finančnej disciplíny je poskytnutie alebo použitie verejných prostriedkov v rozpore s určeným účelom.

Podľa § 31 ods. 2 zák.č. 523/2004 Z.z. za porušenie finančnej disciplíny podľa ods. 1 písm. a/ sa nepovažuje taká realizácia výdavkov, pri ktorej dôjde k nesprávnemu zatriedeniu výdavkov podľa rozpočtovej klasifikácie, ak je dodržaný vecne vymedzený účel použitia verejných prostriedkov.

Podľa § 3 ods. 4, druhá veta zák.č. 303/1995 Z.z. rozpočtová klasifikácia zároveň určuje, ktoré výdavky rozpočtu sa financujú z bežných výdavkov a ktoré z kapitálových výdavkov.

Najvyšší súd konštatuje, že rozpočtová klasifikácia určuje, ktoré výdavky rozpočtu sa financujú z bežných a ktoré z kapitálových výdavkov. Keďže spor medzi účastníkmi tak, ako ho identifikoval žalovaný, spočíval v tom, že financovanie bežných výdavkov z účtu kapitálových výdavkov a opačne je porušením rozpočtovej disciplíny, najvyšší súd skúmal, či nejde o právnu situáciu na ktorú sa vzťahuje ustanovenie § 31 ods. 2 zák.č. 523/2004 Z.z., ktoré upravuje zákonnú výluku z porušenia finančnej disciplíny použitím verejných prostriedkov v rozpore s určeným účelom.

Ide o problém rozpočtovej klasifikácie spočívajúci v rozdielnej právnej kvalifikácii toho, čo malo byť hrazené z kapitálových a čo z bežných výdavkov, pričom zo strany žalovaného nebolo spochybnené vecné vynaloženie výdavkov. t.j. nebola spochybnená

skutočnosť, že výdavky vecne vynaložené mohli byť, sporným bolo či mali byť uhradené z kapitálových alebo vecných výdavkov. Išlo o kontrolné zistenia týkajúce sa kapitálových výdavkov C.1.1.1.1, C.1.1.1.2, C.1.1.1.3, C.1.1.1.4, C.1.1.1.5 a kontrolné zistenia týkajúce sa bežných výdavkov C.2.1.2.1. podľa Správy o následnej finančnej kontrole č. 3/125/PZ-1/2005-20 .

Podľa § 6 ods. 11 zák.č. 303/1995 Z.z. kapitálovými výdavkami sú **najmä** rozpočtové výdavky na obstaranie a zhodnotenie hmotného a nehmotného majetku, 7) výdavky na tvorbu hmotných a mobilizačných rezerv, ako aj príspevky a dotácie iným právnickým osobám a fyzickým osobám na uvedené účely podľa zákona o štátnom rozpočte na príslušný rozpočtový rok.

Podľa § 6 ods. 10 zák.č. 303/1995 Z.z. bežnými výdavkami sú **najmä** rozpočtové výdavky na mzdy a platy, služby, materiál určený na spotrebu, ako aj platby za trvanlivé tovary a vybavenie na vojenské účely, na výstavbu vojenského charakteru a vojenských budov. Bežnými výdavkami sú ďalej rozpočtové výdavky určené iným právnickým osobám a fyzickým osobám podľa zákona o štátnom rozpočte na príslušný rozpočtový rok.

Kapitálové výdavky sú vymedzené demonštratívne (najmä). Rozhodujúca je preto podobná druhová (vecná) charakteristika výdavkov, ktoré sú príkladom uvedené v § 6 ods. 11 zák.č. 303/1995 Z.z. Ustanovenie § 6 ods. 11 zák.č. 303/1995 Z.z. (v znení účinnom v rokoch 2002-2004) v poznámke pod bodom 7) k pojmovému vymedzeniu hmotného a nehmotného majetku odkazuje na § 26 zákona č. 366/1999 Z.z. o daniach z príjmov.

Podľa § 26 ods. 7 zák.č. 366/1999 Z.z. o daniach z príjmov v znení neskorších predpisov nehmotným majetkom podľa tohto zákona sú práva priemyselného vlastníctva, autorské práva vrátane programového vybavenia, projekty, výrobné a technologické postupy, utajované informácie, marketingové štúdie, lesné hospodárske plány, technické a hospodársky využiteľné znalosti, ktorých vstupná cena je vyššia ako 50 000,-- Sk a majú prevádzkovo-technické funkcie alebo použiteľnosť dlhšiu ako jeden rok a sú obstarané odplatne alebo vytvorené vlastnou činnosťou s cieľom obchodovať s nimi, aktivované náklady na vývoj, zriaďovacie výdavky vyššie ako 50 000,-- Sk a technické zhodnotenie plne odpísaného nehmotného majetku vyššie ako 30 000,-- Sk.

Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 16.05.2007 uviedol, že „... tvrdenie žalobcu, že neporušil finančnú disciplínu, nakoľko použil na obstaranie drobného hmotného investičného majetku kapitálové výdavky v súlade s vnútropodnikovou smernicou, ktorou si stanovil drobný nehmotný majetok inak, ako to určoval zákon o daniach z príjmov nie je opodstatnené, pretože vnútropodniková smernica nie je všeobecne záväzným právnym predpisom“.

Žalovaný vylúčil sporné kapitálové výdavky C.1.1.1.1, C.1.1.1.2, C.1.1.1.3, C.1.1.1.4, C.1.1.1.5 z kapitálových výdavkov z dôvodu, že z pojmového vymedzenia

uvedeného v § 26 ods. 7 zák.č. 366/1999 Z.z. o daniach z príjmov nedosahovali stanovenú výšku vstupnej ceny 50 000,-- Sk (vstupná cena bola nižšia) hoci vecnú časť pojmového vymedzenia nehmotného majetku spĺňal (programové vybavenie). Obdobne z bežných výdavkov pre vstupnú cenu mal byť výdavok C.2.1.2.1 uhradený z kapitálových výdavkov. Z právnej argumentácie žalovaného je zrejmé, že ust. § 26 ods. 7 zák.č. 366/1999 Z.z. o pojmovom vymedzení nehmotného majetku vníma ako kogentnú, absolútnu definíciu od ktorej sa v nemožno odchyliť. Tu však je nevyhnutné zdôrazniť, že ide pojmové vymedzenie nehmotného majetku pre účely odpisov do daňových výdavkov, a preto pre účely pravidiel hospodárenia s rozpočtovými prostriedkami podľa zákona č. 303/1995 Z.z. o rozpočtových pravidlách možno túto definíciu aplikovať iba primerane. Táto skutočnosť spoločne s demonštratívnym vymedzením kapitálových výdavkov v ust. § 6 ods.11 pripúšťa možnosť, aby si účtovná jednotka podrobnosti v rámci vymedzených pravidiel stanovila vnútornou smernicou, pokiaľ to nie je v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom. Takýto rozpor nemožno vyvodiť s ust. § 26 ods. 7 zák.č. 366/1999 Z.z. a ani s ust. § 6 ods. 11 zák.č. 303/1995 Z.z., vzhľadom na demonštratívne vymedzenie kapitálových výdavkov.

V tejto súvislosti súd poukazuje na uznesenie Národnej rady SR č.511 z 18.12.1996 k návrhu Legislatívnych pravidiel tvorby zákonov publikované v Zbierke zákonov Slovenskej republiky pod č. 19/1997 Z.z. Uvedené uznesenie súd použil ako výkladový právny prostriedok na zistenie rozsahu záväznosti poznámky – odkaz na ust. § 26 zákona č. 366/1999 Z.z. v poznámke pod čiarou pod bodom 7) zák.č. 303/1995 Z.z. o rozpočtových pravidlách v znení neskorších predpisov.

Podľa prílohy č. 2 bod 47, prvá a druhá veta uznesenia Národnej rady č. 19/1997 Z.z., poznámky pod čiarou k príslušným odkazom nie sú súčasťou právneho predpisu; majú informatívnu hodnotu. Preto nesmú obsahovať veci, ktoré majú normatívnu povahu.

Najvyšší súd súčasne poznamenáva, že pokiaľ ide o kontrolné zistenia C.2.1.3.2. týkajúce sa príspevku na jedlo počas dovolenky a práceneschopnosti u zamestnancov v tejto časti rozpor so zákonom nezistil.

O trovách konania najvyšší súd rozhodol podľa § 246c ods.1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1, 2 O.s.p. a v spojení s § 250k ods. 1, druhá veta O.s.p. Žalobca mal úspech vo veci preto mu vznikol nárok na náhradu trov konania. Trovy konania žalobcovi nevznikli, preto mu súd ich náhradu nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave, dňa 08. októbra 2009

za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu